

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

“คนใดไม่มีดนตรีกาล ในสันดานเป็นคนชอบกลนัก อีกใครฟังดนตรีไม่เห็นเพราะ เขานั้นเหมาะติดภักฏอัปลักขณ” พระราชนิพนธ์แปล ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) บทกลอนที่สะท้อนถึงความคิด อุปนิสัยของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งครั้งหนึ่งเมื่อย่ำจากการทำงานที่หนักหน่วง คนเรานั้นก็จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาผ่อนคลาย ซึ่งเสียงดนตรีหรือเสียงเพลง เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยให้ร่างกายได้รู้สึกผ่อนคลายได้ และนอกจากดนตรีจะมีประโยชน์ช่วยให้เกิดความผ่อนคลายแล้ว ดนตรีมีความผูกพันกับชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิด กระทั่งมนุษย์เจริญเติบโตขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การกีฬาและพิธีกรรม ต่างล้วนมีความสัมพันธ์กับดนตรีทั้งสิ้น หรือแม้กระทั่งวาระสุดท้ายแห่งชีวิต (คุษฎี พนมยงค์ บุญทัสนกุล, 2539, น. 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ ประกอบไปด้วยสาระการเรียนรู้ทั้ง 3 สาระ คือดนตรี ทัศนศิลป์ และนาฏศิลป์ โดยในส่วนของสาระดนตรีแบ่งออกเป็น 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ศ 2.1 : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าถ่ายทอดความรู้สึก

ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ 2.2 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 18)

เมื่อเข้าสู่บรรยากาศภายในห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนให้เติบโตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา (พัฒนาพงศ์ บรรณการ, 2552, น. 2) ซึ่งการจัดกิจกรรมดนตรีในห้องเรียนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากตามระบบการศึกษาที่เน้นระบบโรงเรียน การเรียนรู้ดนตรีเกิดขึ้นในห้องเรียน กิจกรรมดนตรีในห้องเรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนดนตรีคิดสร้างสรรค์ขึ้น ตามหลักสูตร หรือสาระดนตรีที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ มีทักษะทางดนตรี หรือแม้กระทั่งการมีเจตคติที่ดีต่อดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น. 137) ทั้งนี้การจัดกิจกรรมดนตรียังต้องคำนึงถึงความต้องการ ความพร้อมของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาเป็นสำคัญ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนมีความแตกต่างกันในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน แต่ยังคงยึดนำหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งข้อจำกัดของโรงเรียนรัฐบาลนั้นอาจเป็นเรื่องของการขาดงบประมาณในการสนับสนุนเครื่องดนตรีที่จำเป็นต่อการปฏิบัติทักษะเพื่อให้นักเรียนสามารถได้ลงมือปฏิบัติจริง จึงมีความแตกต่างจากโรงเรียนเอกชนที่มีความพร้อมในการให้การสนับสนุนเครื่องดนตรี ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติได้อย่างเต็มที่

โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา เป็นโรงเรียนเอกชน ก่อตั้งขึ้นโดยคณะนักบวชซาเลเซียน เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ซึ่งเกิดขึ้นตามเจตนารมณ์ของคุณพ่อยอน บอสโก ด้วยพันธกิจที่ว่า ขยัน ศรัทธา ร่าเริง มุ่งเน้นในด้านการให้การศึกษาด้านความรู้ที่เป็นกระบวนการควบคู่ไปกับจินตนาการ ขยันด้วยการศึกษาเล่าเรียน ศรัทธากับแนวทางในการดำเนินชีวิตในการเป็นคนดี และร่าเริงสมวัย มีความสุนทรีย์กับบทเพลงศาสนาหรือบทเพลงอื่นทั่วไป ซึ่งบาทหลวง ดร.สมิต แดงอำพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนบอสโกวิทยาคณปัจจุบัน ได้เล็งเห็นความสำคัญของของดนตรี ซึ่งจะช่วยพัฒนาจินตนาการและเพิ่มความสามารถของนักเรียน จึงได้จัดเพิ่มหลักสูตรดนตรีที่เน้นให้นักเรียนฝึกทักษะปฏิบัติรายวิชาดนตรีขึ้น โดยจัดซื้อเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ประกอบด้วย เครื่องดนตรีไทย กลองชุด ไวโอลิน กีตาร์ และเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด โดยจัดซื้อเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดจำนวน

15 เครื่อง และจัดห้องเรียนสำหรับเรียนเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดเป็นจำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรี เพื่อให้ครูได้จัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติและนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ จากการปฏิบัติทักษะในลักษณะจริง

ถึงแม้ว่าทางโรงเรียนจะสนับสนุนการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ แต่ก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีปฏิบัติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า การเรียนการสอนรายวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด เป็นรายวิชาใหม่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 นักเรียนที่เข้ารับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 80 เป็นนักเรียนโรงเรียนดอนบอสโกวิทยา และมีนักเรียนร้อยละ 20 เป็นนักเรียนจากสถานศึกษาอื่น นั่นหมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านดนตรีและความถนัดที่ไม่เท่ากัน เนื่องจากในปีการศึกษาที่ผ่านมา นักเรียนอาจได้เรียนดนตรีในรูปแบบอื่น หรือ เครื่องมืออื่น เมื่อเข้าเรียนวิชาดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา ในช่วงเวลาเรียน นักเรียนเลือกเรียน ได้ตามความสนใจของตนเอง ตามกลุ่มเครื่องเลือกเครื่องดนตรีที่ตนชอบ นักเรียนจะปฏิบัติเครื่องดนตรีชิ้นนั้น เป็นเวลา 1 ภาคเรียน ยกตัวอย่างเช่น หากนักเรียนเลือกเรียนเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด เมื่อถึงวิชาดนตรี นักเรียนจะปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดกับนักเรียนกลุ่มที่มีความสนใจภายในห้องของตน ซึ่งก่อนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่กำลังจะเกิดขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของครูว่าจะทำอย่างไรให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการเรียนเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด จะทำอย่างไรถึงจะสามารถให้นักเรียนฝึกฝนทักษะปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้นตอนได้ ครูต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนใด มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อสามารถให้นักเรียนมีทักษะปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันได้โดยที่นักเรียนทุกคนจะต้องปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดได้ แม้ว่าไม่เคยได้เรียนเครื่องดนตรีชนิดนี้มาก็ตาม

ซึ่งในขั้นของการจัดการเรียนรู้ ครูจะต้องให้ความรู้ที่ทักษะที่ตนกำลังสอนนั้นมีขั้นตอนการฝึกฝนอย่างไร ซึ่งจะต้องเป็นวิธีการอย่างละเอียดและเป็นลำดับขั้นตอน มีการฝึกให้ลงมือปฏิบัติจริงควบคู่ไปกับความรู้ (มาลินี จุฑะธพร, 2537, น. 133) ซึ่งตรงกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ที่มีรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติออกเป็น 5 ขั้นตอน ขั้นแรกคือขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้นักเรียนทำในภาพรวม โดยการสาธิตให้นักเรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจบจบ ทักษะหรือการกระทำที่

สาธิตให้นักเรียนดูต้องกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิตครูให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการสังเกต ซึ่งเนาะจุดสำคัญจุดที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกตขั้นที่สองคือขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อนักเรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ครูแบ่งทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็น ส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้นักเรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ในขั้นที่สามคือขั้นให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากคิดขัด ครูให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนนักเรียนทำได้ เมื่อได้แล้ว ครูจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไปและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกส่วน ขั้นที่สี่คือขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูแนะนำเทคนิควิธีการที่ช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น และขั้นสุดท้ายคือขั้นให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ Davies (1971, pp. 50-56) ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นในลักษณะของการปฏิบัติทักษะนั้น การฝึกอย่างเป็นลำดับขั้นตอนจากความเข้าใจด้วยความตั้งใจ จะทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างเต็มที่และเกิดการพัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น และนอกจากมีความรู้และสามารถปฏิบัติทักษะดังกล่าวได้แล้ว ยังรวมไปถึงการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะพิสัย ถือเป็นการพัฒนาผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปฏิบัติงาน ในการแสดงออก ทั้งในด้านการคิด การแก้ปัญหา การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานและทักษะด้านต่าง ๆ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สังวรณั จักรระ โทก, 2554, น. 11)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนสังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะจึงมีความสนใจที่จะมุ่งพัฒนาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา และยังเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้เป็นข้อสนเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิดของเดวีส์ ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เทียบกับเกณฑ์ 85/85

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์กับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 85 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 85)

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุดรธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 54 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักเรียนสนใจเลือกเรียนเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ

- 1) ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตาม

แนวคิดของเดวิส

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาศิลปะ สาระดนตรี กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชา ศ 21102 ศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาและเรียนรู้ในมาตรฐานที่ 2.1 ตัวชี้วัด 1/1 1/3 1/7 สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ คือหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และ 3 ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เพลง สรรเสริญพระบารมี

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เพลง We wish you a merry christmas

1.4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2560

1.4.5 สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส” หมายถึง พฤติกรรมในรูปแบบของการปฏิบัติ ทักษะเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด รูปแบบการเรียนรู้ทั้งหมด ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิตทักษะหรือ การกระทำ นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่าน การเขียน โน้ต การเริ่มฝึกทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี คีย์บอร์ด โดยครูสาธิตทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ในที่ละท่อนเพลง หรือที่ห้องเพลง อย่าง ช้า ๆ ชั้นที่สอง ชั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อนักเรียนเห็นภาพรวมของทักษะ ทั้งหมด ครูสาธิตส่วนย่อยและให้นักเรียนนักเรียนทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ชั้นที่สาม ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดด้วยตนเอง โดยที่ครูให้คำชี้แนะ

และช่วยแก้ไข จนกระทั่งนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้ ขั้นที่สี่ ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้แล้ว ครูแนะนำเทคนิควิธีการเพิ่มเติม เช่นการวางนิ้วมือ การเคลื่อนไหวของนิ้วมือ เทคนิคการอ่านโน้ตให้รวดเร็วขึ้น ขั้นที่ห้า ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติทักษะส่วนย่อย ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ อย่างต่อเนื่องกัน และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดความมั่นใจ และสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญ

“ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส” หมายถึง คุณภาพของการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ด้านกระบวนการและผลลัพธ์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 85/85 ดังนี้

85 ตัวแรก (E_1) คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน จากกระบวนการของการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ซึ่งได้จากผลการปฏิบัติทักษะย่อยและทดสอบท้ายแผน ในระหว่างการเรียนแต่ละตอนได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

85 ตัวหลัง (E_2) คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

“ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด” หมายถึง ความสามารถของพฤติกรรมที่อยู่ในลักษณะของการเคลื่อนไหวที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะมีประสิทธิภาพจากการฝึกฝนหรือการปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสเพื่อปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดด้วยบทเพลงสรรเสริญพระบารมีและบทเพลง We wish you a merry christmas โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติคีย์บอร์ด ประกอบด้วยทักษะปฏิบัติ ด้านการอ่าน-เขียนโน้ต และด้านทักษะการบรรเลงเพลง

“ความพึงพอใจในการเรียนรู้” หมายถึง ความพึงพอใจในด้านของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ปฏิบัติด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความชอบในการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6.1 นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ยับอร์ดได้

1.6.2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเครื่องดนตรีในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และในกลุ่มสาระอื่น ๆ

1.6.3 เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในด้านทิศทางการปรับปรุงเทคนิคหรือวิธีการสอนให้เหมาะสมกับงานวิจัยอื่น ๆ ต่อไป